Echtgenotes van Gordon Brown, David Cameron en Nick Clegg ingezet om Britse kiezers te winnen

‘Political wives’ op de voorgrond

Nooit eerder stonden tijdens een Britse verkiezingscampagne de wederhelften van politieke leiders zo in de kijker als nu. Na Sarah Brown en Samantha Cameron deed afgelopen weekend ook Miriam Gonzalez Durantez, vrouw van Lib Dem-leider Nick Clegg, haar intrede in de schijnwerpers.

DOOR AYFER ERKUL

LONDEN ● Gonzalez Durantez benadrukte wel dat ze haar job als advocate niet zou opgeven, in tegenstelling tot de echtgenotes Brown en Cameron. En dat leverde haar al positieve reacties op van Britse vrouwen.

Afgelopen zaterdag was het de eerste keer dat Miriam Gonzalez Durantez bewust in de politieke schijnwerpers ging staan. Ze daagde op aan de zijde van haar echtgenoot Nick Clegg tijdens een openluchtfeestje in diens kiesdistrict, Sheffield Hallam. Het duurde allemaal niet lang, maar de aanwezigheid van Gonzalez Durantez, die tot nu toe altijd weigerde om zich in de activiteiten van haar echtgenoot te mengen, was veelbetekenend. De recente opiniepeilingen laten zien dat noch de Tories noch Labour een meerderheid kunnen behalen op de verkiezingen van 6 mei en dat brengt de Liberal Democrats van Nick Clegg, die nu al *kingmaker* wordt genoemd, op de voorgrond.

En omdat de echtgenotes van premier Gordon Brown en oppositieleider David Cameron niet meer weg te slaan zijn uit de campagne, zagen ook de Lib Dems zich genoodzaakt om Miriam Gonzalez Durantez naar voor te schuiven. Een eigen perswoordvoerder, zoals Sarah Brown en Samantha Cameron kregen van hun respectieve partijhoofdkwartier, heeft ze nog niet, maar ze zei wel dat ze haar man zou steunen tijdens zijn verkiezingscampagne.

Cherie Blair als slecht voorbeeld

Hoe onwillig de medewerking van Gonzalez Durantez ook is, ze toont aan dat ook in Groot-Brittannië de trend van de ‘political wives’ een gegeven is waar geen enkele partij omheen kan. In de Verenigde Staten leverden de afgetrainde armen en de stijl van Michelle Obama haar echtgenoot Barack Obama een flink pak extra aandacht op. In Frankrijk profiteerde president Nicolas Sarkozy van de flair die uitging van Carla Bruni. Bij de Britten bleef dat soort vertoningen tot nu toe vooral beperkt tot het koninghuis, met als hoogtepunt prinses Diana, die prins Charles volledig in de schaduw zette.

Onze buren aan de overkant van het Kanaal hadden met Cherie Blair wel een opvallende First Lady, maar die kwam vooral in het spotlicht om de verkeerde redenen. Een schandaal hier, een ongekamde haarbos en gekreukt nachthemd daar: het waren niet meteen optredens waaraan Tony Blair zich kon optillen. En iets langer geleden in de Britse geschiedenis is er ook nog een vage herinnering aan Norma Major, maar dan vooral omdat ze bedrogen werd door echtgenoot en premier John Major. Een schandaal dat trouwens na Majors premierschap aan het licht kwam. En er was ook nog Dennis Thatcher, de eerste First Husband, die halsstarrig weigerde op de voorgrond te treden.

Ook in Groot-Brittannië is de trend van politieke eega’s een gegeven waar geen partij omheen kan

Dat is tijdens deze campagne drastisch veranderd: Sarah Brown en Samantha Cameron zijn niet meer weg te slaan uit de Britse pers met hun eigen campagne voor hun echtgenoot. Sinds de verkiezingen vorige week officieel op 6 mei werden gezet, verschijnen ze haast elke dag op een of andere bijeenkomst in het land. Hun eigen job als pr-manager (Sarah Brown) en als creatief directeur bij een luxemerk (Samantha Cameron) hebben ze opzij geschoven om voltijds ‘vrouw van’ te worden.

FOTO'S GETTY IMAGES / PHOTO NEWS / AP

■ *Stand by your man*: Sarah en Gordon Brown, David en Samantha Cameron en Miriam Gonzalez Durantez en Nick Clegg.

“Mijn geheime wapen”, noemde David Cameron zijn vrouw ooit. Samantha Cameron – al snel omgedoopt tot SamCam – is sinds een maand niet meer weg te slaan uit de pers. Ze is een ex-fotomodel en straalt naast hubbie David Cameron de nodige hoeveelheid glamour uit om het paar tot onderwerp van de tabloids te maken. En dan blijkt ze nog zwanger te zijn ook. Alleen kwatongen beweren dat die zwangerschap wel erg toevallig is en speciaal gepland voor de campagne. Maar dat het een gelukkig toeval is in tijden waarin familiewaarden de Britse verkiezingscampagne overheersen, is alvast meegenomen. SamCam brengt haar ‘bump’ alvast te pas en te onpas ter sprake.

Sarah Brown wordt dan weer opgevoerd om de al te barse en norse uitstraling van haar wederhelft te verzachten. Ze noemt hem ‘mijn held’ en zegt dat ze trots is op hem. Ze gaf een interview weg op Mumsnet, een invloedrijke site opgericht door ouders, en heeft meer dan een miljoen volgelingen op Twitter. Sarah vertelde al dat ze met haar Gordon ’s avonds graag films kijkt en dat de premier van chocoladekoekjes houdt.

Kostwinner

Zo ver gaat Miriam Gonzalez Durantez niet. Want hoewel ze zei dat ze haar echtgenoot zou steunen, liet ze er onmiddellijk op volgen: “Als ik niet aan het werk ben en mij niet over de kinderen moet ontfermen”. Want Gonzalez Durantez heeft een belangrijke job als advocate en is ook de belangrijkste kostwinner in huis. Ze denkt er niet aan om haar job op te geven, zelfs niet voor even, voor de campagne. “Ik heb geen baan die ik zomaar voor vijf weken kan opzij schuiven”, zei ze. “En ik denk dat dat geldt voor de meeste mensen.” Net die uitspraak heeft vele vrouwen voor haar gewonnen. Zo liet ene LadyLapsang op het forum van Mumsnet weten: “Ben zeker dat Miriam Gonzalez Durantez het hier bij het rechte eind heeft. Het persoonlijke is politiek, het heeft geen zin om over feminisme te praten en dan zich te gedragen als een huisvrouw uit de jaren vijftig.”

Foute registratie 800.000 Britse donoren

LONDEN ● De donorwensen van circa 800.000 Britten zijn verkeerd geregistreerd, waardoor van ongeveer twintig gevallen de verkeerde organen werden verwijderd. Dat meldden Britse media gisteren.

Donoren kunnen opgeven welke organen ze beschikbaar willen stellen na hun overlijden. Door een fout in het computersysteem werden hun gegevens over donorschap tien jaar lang verkeerd opgeslagen. De fout kwam vorig jaar aan het licht, toen de nationale gezondheidsdienst NHS donoren informeerde over hun registratie, die veelal niet met de opgegeven wensen overeen bleek te komen. Inmiddels is in 400.000 gevallen de registratie gecorrigeerd, maar 400.000 anderen horen binnenkort dat er mogelijk iets is misgegaan en of ze hun wensen nog een keer willen opgeven. NHS onderzoekt de kwestie.

Regering Jemen zoekt niet mee naar vermeende terrorist

SANAA ● Jemen gaat niet op zoek naar een in Amerika geboren radicale geestelijke die onlangs is toegevoegd aan de CIA-lijst van te doden of gevangen nemen doelen. De VS hebben volgens de Jemenitische regering geen bewijs overhandigd waaruit moet blijken dat Anwar al-Awlaki recruteert voor Al Qaida. De regering-Obama stemde in met het ombrengen van de man omdat die gelooft dat hij is overgeschakeld van het aanmoedigen van aanvallen op Amerikaanse troepen naar het deelnemen aan die aanvallen, schreef de *New York Times* eerder deze week.

Volgens de Jemenitische minister van Buitenlandse Zaken is Al-Awlaki “een prediker”. “Hij zou niet als een terrorist moeten worden gezien, tenzij de Amerikanen bewijs hebben dat hij bij terrorisme betrokken is.”

Al-Awlaki, die werd geboren in New Mexico, zou zich schuilhouden in een bergachtig gebied waar veel islamitische militanten hun toevlucht zoeken. Zijn naam dook volgens de Amerikaanse autoriteiten op in een onderzoek naar Umar Farouk Abdulmutallab, de Nigeriaan die een vliegtuig probeerde op te blazen dat op weg was van Schiphol naar Detroit. Al-Awlaki werd ook genoemd in het onderzoek naar Nidal Malik Hasan, de psychiater van het Amerikaanse leger die in november dertien mensen vermoordde in Fort Hood.

De Morgen, Le Soir & KVS presenteren:

© Stephan Vanfleteren

Debat:

Congo na 30 juni 2010, wat nu?

Wat biedt de toekomst voor Congo na de herdenking van 50 jaar onafhankelijkheid en welke rol heeft België daar nog te spelen?

Sprekers:

Kris Berwouts
Grote Merenspecialist

David Van Reybrouck
auteur

Colette Braeckman
journaliste Le Soir

Steven Vanackere
Minister van Buitenlandse Zaken

Faustin Linyekula
Congolees artiest en cultuurwerker

Moderator:

Koen Vidal
journalist De Morgen

Praktisch:

- KVS Lakense Straat 146, 1000 Brussel
- Dinsdag 13 april om 20u
- GRATIS mits reservatie via tickets@kvs.be of 02 210 1112
- In het Nederlands en in het Frans met simultaanvertaling

Dinsdag 13 april om 20u in KVS

LE SOIR KVS DeMorgen

deGedachte

DMPOLL — Elke dag peilt De Morgen naar uw mening. Hier vindt u de uitslag

De afspraken tussen bouwpromotoren en de gemeenten Vilvoorde, Gooik en Overijse om nieuwe woningen bij voorkeur te verkopen aan Nederlandstaligen, zijn een vorm van passieve corruptie, stelt FDF-voorzitter Maingain.

AKKOORD	35%
NIET AKKOORD	65%

KRIS VAN HEUCKELOM vreest dat Katyn tot het einde der tijden een ‘locus horribilis’ zal blijven voor Polen

Gedoemd Katyn, gedoemde Tupolev?

Een nieuw nationaal trauma voor Polen, weer in het Russische Katyn. Net terwijl het gros van de Poolse hoogwaardigheidsbekleders op weg was naar een historische plechtigheid die de Pools-Russische relaties verder zouden moeten ontdooien. Katyn lijkt voor eens en voor altijd gedoemd voor de Polen.

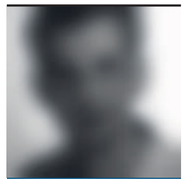

KRIS VAN HEUCKELOM
is assistent-professor Slavische studies aan de KU Leuven.

De voorbije weken werd de politieke actualiteit in Polen beheerst door de vraag wie bij de komende presidentsverkiezingen in oktober de grote uitdager van uittredend president Lech Kaczynski zou worden. Via een sterk gemediatiseerde internetstemming gaven de leden van het regerende Burgerplatform, de partij van premier Donald Tusk, uiteindelijk de voorkeur aan zetelend parlementsvoorzitter Bronislaw Komorowski. Door het tragische vliegtuigongeval van zaterdag krijgt de campagne voor die nakende presidentsverkiezingen plots een wel erg macabere wending. Niet alleen worden de verkiezingen noodgedwongen met een viertal maanden vervroegd, bovendien bepaalt de grondwet dat Kaczynski’s meest uitgesproken challenger, diezelfde Komorowski, de taken van het overleden staatshoofd tot na de verkiezingen overneemt. Het is slechts een van de vele details die aan de catastrofe nabij Smolensk een zweem van lugubere ironie verleent.

Herdenking

Dat het drama zich net in de buurt van Katyn, in de aanloop naar een voor Polen belangrijke WO II-herdenkingsplechtigheid voordeed, is wellicht de akeligste bijzonderheid in het hele verhaal. De meer dan 20.000 Poolse staatsburgers (onder wie heel wat prominente intellectuelen, militairen en kunstenaars) die in 1940 door de sovjets geëxecuteerd en bij Katyn in massagraven gedumpt werden, staan in de Poolse geschiedenisboeken geboekstaafd als de “onthoofding” van de Poolse natie.

Ondanks alle mogelijke verschillen tussen de dramatische feiten van 70 jaar geleden en het tragische vliegtuigongeluk van voorbije zaterdag zal Katyn en omgeving voor Polen wellicht ten eeuwigen dage het stigma van gedoemde plek blijven dragen, een *locus horribilis* waar het land enkele van zijn meest vooraanstaande zonen en dochters verloren heeft. De nieuwe Katynwonde komt er ironisch genoeg net op een ogenblik dat de oude wonde uit WO II, die sinds jaar en dag de Pools-Russische relaties onder hoogspanning houdt, tekenen van heling begon te vertonen. Op een historische plechtigheid eerder vorige week had de Russische premier Poetin voorzichtige woorden van verzoening gesproken. Ondermeer de bekende Poolse filmregisseur en Oscarwinnaar Andrzej Wajda, die zelf zijn vader in Katyn verloor en een door de Russen erg lauw onthaalde speelfilm over het bloedbad draaide, toonde zich na afloop erg tevreden over Poetins uitspraken.

En ook al lijkt niets in de verste verte op enig kwaad opzet te wijzen, toch lijkt het haast onvermijdelijk dat dit tragische voorval een eigen leven zal gaan leiden en voeding zal geven aan allerhande complottheorieën. In die zin roept het gebeurde onwillekeurig herinneringen op aan een eerder tragisch vliegongeluk waarbij enkele Poolse hoogwaardigheidsbekleders het leven lieten. In juli 1943 crashte nabij Gibraltar, in niet geheel opgehelderde omstandigheden, een legervliegtuig met aan boord generaal Wladyslaw Sikorski. Op dat ogenblik premier van de Poolse regering in ballingschap en hoofd van de Poolse strijdkrachten. Ook hier was er een zogezegde connectie met Katyn.

Sikorski

Aangezien Sikorski de sovjets en niet de nazi’s verantwoordelijk achtte voor het bloedbad in Katyn en op die manier een verdere toenadering tussen de westerse geallieerden en de Sovjet-Unie in de weg stond, werd al snel geopperd dat zijn plotse overlijden geen ongeluk, maar een doelbewuste aanslag was. Het was overigens mede op aansturen van Lech Kaczynski dat in 2008, meer dan zestig jaar na de feiten, Sikorski’s stoffelijk overschot aan een nieuw onderzoek onderworpen werd en de hardnekkige vermoedens van een moordcomplot ontkracht konden worden.

Niet alleen de historisch geladen setting van de tragedie in Smolensk, maar ook het feit dat het net om een vliegtuigongeluk gaat, lijkt onderdeel te zijn van een luguber doemscenario dat zelfs de ziekelijkste geest niet op papier had durven te zetten. De voorbije jaren is het vliegtuigenpark van de Poolse overheid (twee verouderde Tupolevs waarvan de broodnodige vervanging al verscheidene keren door de regering was aangekondigd) herhaaldelijk in het nieuws gekomen. Zo moest het regeringstoestel meer dan eens, onder andere tijdens een missie in Haïti en een Aziatische rondreis van de president, wegens technische problemen aan de grond gehouden worden.

Ook al lijkt niets in de verste verte op enig kwaad opzet te wijzen, toch lijkt het haast onvermijdelijk dat dit tragische voorval een eigen leven zal gaan leiden en voeding zal geven aan allerhande complottheorieën

Geen geluk met vliegtuigen

Twee jaar geleden besteedden de Poolse media uitgebreid aandacht aan een aanvaring tussen de president en een piloot van het regeringstoestel, nadat deze geweigerd had in de Georgische hoofdstad Tbilisi te landen en om veiligheidsredenen uitgeweken was naar Azerbeidzjan. Later brak dan weer onenigheid uit tussen premier Tusk en president Kaczynski over wie met de enige vlieglkare Tupolev zou afreizen naar een EU-top in Brussel. De president haalde bakzeil en kwam, om veiligheidsredenen gescheiden van de premier, met een gecharterd vliegtuig naar ons land. Het ontlokte een Poolse journalist destijds de woorden dat “president Kaczynski geen geluk heeft met vliegtuigen”. Sinds zaterdag hebben deze woorden een wel erg pregnante bijklank gekregen.

Hoe pijnlijk symbolisch de plek en de omstandigheden van het ongeval van zaterdag ook mogen zijn, het lijdt geen twijfel dat concrete menselijke beslissingen mede aan de basis van deze ramp liggen. De Poolse samenleving gaat nu, net als in de dagen en weken na de dood van paus Johannes Paulus II, een periode van collectieve rouw tegemoet en zal ook op langere termijn de gevolgen van deze tragedie moeten dragen. Intussen gaan hier en daar in het land al voorzichtige stemmen op die pleiten voor minder partijpolitieke polarisering en zachtere politieke zeden. Zoals in elke crisissituatie is het echter maar de vraag hoe vlug de collectieve loutering en verdriet weer zullen verwateren tot een politiek van business as usual.

ZAK

TOM VANDYCK over de tweedeling in de Amerikaanse samenleving.

DATELINE US

Tom Vandyck is VS-correspondent bij *De Morgen*

Al-Awlaki en de rest van de wereld

Voor wie even niet opgelet had: de *War on Terror* is niet voorbij. President Barack Obama besliste vorige week dat de VS voortaan de radicale moslimklerk Anwar Al-Awlaki als officieel doelwit voor moord beschouwen. Dat zou niet eens zo opzienbarend zijn, ware het niet dat Al-Awlaki een Amerikaans staatsburger is.

Al-Awlaki (28) werd geboren in New Mexico. Hij wordt gelinkt aan Umar Farouk Abdulutallab, die op kerstdag een vliegtuig op weg van Amsterdam naar Detroit probeerde op te blazen, en aan Nizar Malik Hasan, de militair die in november 13 mensen neermaaide op de legerbasis Fort Hood in Texas. Wellicht niet toevallig was hij ook imam in moskeeën in San Diego en Virginia, waar enkele 9/11-kapers kwamen.

Al-Awlaki leeft ondergedoken in Jemen. Hij staat bekend als de ‘Bin Laden van het internet’ en zou met zijn elektronisch verspreide preken wereldwijd jonge moslims radicaliseren. Volgens de Amerikaanse inlichtingendiensten is hij lid van Al Qaida in het Arabische Schiereiland en zou hij niet alleen meer preken, maar ook actief mee terroristen rekruteren. Dat is voor de VS het signaal om hem desnoods om te brengen.

Die order van Obama is overigens *du jamais vu*. Publiekelijk opdracht geven om een Amerikaanse staatsburger gevangen te nemen of te doden, is iets wat zelfs George W. Bush nooit geflikt heeft. In weerwil van zijn imago van vredesduif is Obama echter geen doetje als het op terreurbestrijding aankomt. Sinds hij president werd, is het aantal aanvallen met onbemande Predator Drones op vermeende terroristen sterk toegenomen, vooral in Pakistan

Maar de vraag is dus: kan het dat een land zijn eigen burgers afmaakt? In een klaar en duidelijk geval waarin zo’n individu actief deelneemt aan aanslagen waarbij willekeurige landgenoten gedood worden, zullen slechts weinigen het je gevoelsmatig kwalijk nemen als je zegt: doe maar.

Het gewelddadige moslimextremisme speelt zich niet af binnen landsgrenzen. Potentiële terroristen worden wereldwijd gerekruteerd op het internet. Al Qaida is een multinational met buitenlandse filialen, waarvan dat van Al-Awlaki er een is

Maar er zijn natuurlijk legio bezwaren. Om te beginnen: in een rechtsstaat kan het in principe niet dat de president het bevel geeft om iemand zonder vorm van proces te liquideren. Dezelfde mensen die jaren moord en brand schreeuwden toen George W. Bush Amerikanen afluisterde en een aantal vermeende Amerikaanse terroristen zonder proces opsloot (waarvoor hij overigens op de vingers getikt werd door het Hooggerechtshof), blijven nu merkwaardig stil. Zo bevindt men zich natuurlijk op een hellend vlak. Want als je Al-Awlaki uit de weg mag ruimen, waarom ook niet iemand anders? En waar houdt dat op?

Obama is natuurlijk Augusto Pinochet niet, maar het vergt geen al te grote denkoefening om in te zien hoe beslissingen als deze het potentieel in zich dragen om te leiden tot de doodseskaders van de oude Zuid-Amerikaanse dictaturen.

Aan de andere kant: moet een staat zich laten welgevallen dat een van zijn burgers oproept tot jihad tegen zijn eigen land? Het internationale recht staat het gebruik van geweld toe tegen individuen die een onmiddellijke dreiging voor een land vormen. De Amerikaanse regering heeft beslist dat Al-Awlaki aan die eisen voldoet. Indien dat oordeel correct is, kun je de VS moeilijk verwijten dat ze hem desnoods uit de weg ruimen. Abstracte redeneringen terzijde: het zal je eigen familielid maar zijn dat op een vliegtuig zit dat wél opgeblazen wordt door een van Al-Awlaki’s fans.

Je kunt jezelf ondertussen wel afvragen wat anno 2010 eigenlijk het ethische verschil is tussen het doden van je eigen burgers en die van andere landen. Zoals dit geval aantoont, is dat in de strijd tegen het terrorisme grotendeels een onderscheid dat is blijven hangen uit een ander tijdperk.

Net als een aantal andere moslimterroristen, is Al-Awlaki een culturele hybride die zich net zo makkelijk in het westen als onder moslimfanatici beweegt. Hij is Amerikaans staatsburger van geboorte, maar zijn ouders zijn Jemenitisch. Zijn vader was zelfs minister van Landbouw in dat land.

Het gewelddadige moslimextremisme speelt zich niet af binnen landsgrenzen. Al Qaida is een multinational met buitenlandse filialen, waarvan dat van Al-Awlaki er een is. Potentiële terroristen worden wereldwijd gerekruteerd op het internet. In die zin is Al-Awlaki, die met zijn woorden duizenden moslims radicaliseert, veel gevaarlijker dan één individuele terrorist.

Je moet trouwens maar kijken naar de recente rel rond Benno Barnard en Sharia4Belgium om in te zien dat zulke vraagstukken niet alleen de Amerikanen aanbelangen. Ook Sharia4Belgium had – en heeft wellicht – via het internet banden met gelijkaardige buitenlandse groepen. Je hebt hier dus niet alleen te maken met marginale groepjes gekken en fanatici, maar ook met een transnationale beweging waarvan op zijn allerminst een significant deel geweld gekozen heeft als methode.

Daarmee is niet gezegd dat groepen als Sharia4Belgium zo meteen de democratie omver zullen werpen in België, of dat je speciaal voor hen de vrije meningsuiting moet afschaffen, maar wel dat je zeer goed moet uitkijken met dit soort van mensen. Onder invloed van dat internationale propagandanetwerk hoeft er maar eentje door te slaan, of je zit met een schrijver met een mes tussen de ribben, een opgeblazen metrostel of de Marokkaanse Hans Van Temsche.

Om maar te zeggen: dit zijn allemaal bijzonder ingewikkelde dilemma’s in een in een geglobaliseerde wereld. Wie sluitende antwoorden heeft, mag nu opstaan.

LEZERSBRIEF

Splitsing B-H-V mag niet lukken

Het is nu meer dan duidelijk dat zowel Maingain (FDF) als De Wever (N-VA) en Bourgeois (N-VA) er alles aan doen om een hatelijke sfeer te scheppen tussen Vlamingen en Walen, om bij voorbaat het voorstel van Jean-Luc Dehaene over B-H-V te doen mislukken. Zij willen hun corebusiness, namelijk de communautaire problemen uitbuiten, beschermen om nog een reden van bestaan te hebben.

De communautaire problemen, die zij grotendeels zelf geschapen hebben, willen ze zeker niet opgelost zien. Bourgeois heeft zijn timing goed gekozen om te laten weten dat hij doodsbedreigingen krijgt van Franstaligen (zoals De Wever al eerder gedaan heeft), want Jean-Luc Dehaene moet heel binnenkort tot een oplossing komen. Misschien zal Bourgeois het feit dat zijn advocatenkantoor verdacht wordt van fiscale fraude ook proberen in de schoenen van de Franstaligen te schuiven?

Een ding wordt steeds duidelijker: zowel FDF als N-VA doen er alles aan om het mislukken van een oplossing voor B-H-V te kunnen gebruiken om weer eens België te schaden. Als we ons welvarende land intact willen houden, wordt het tijd dat Vlamingen en Walen die van hun land houden geen vertrouwen meer geven aan het FDF of de N-VA.

Rudolf Leplae, Lauwe